

Förste orienteringsmästaren fortfarande aktiv

**K. G. Karlsson
segrade 1923
men höll upp
i över 20 år**

För nära tre decennier sedan debuterade orienteringsporten i Västerbotten med sitt första DM. En stadig 23-års grabb från Brattby, Karl Gustav Karlsson, blev vinnare av den fascinerande skogssportens första mästerskap, och i morgon återfinns den nu 52-årige reparatören på startlinjen, som under den mellanliggande tiden hunnit bli far till vuxna barn, ägare till en tjusig enfamiljsvilla på Teg och sedan många år tillbaka reparatör i telegrafverkets tjänst.

Men terräng-, orienterings- och skidlöparen KG Karlsson har inte startat i samtliga DM. Nej, ångt därifrån. Efter att ha vunnit det första och placerat sig som tvåa i det andra DM:et blev det ett uppehåll på över tjugo år innan han ånyo övertalades att med karta och kompass i näven ge sig ut i sökandet efter röda skärmar.

KG Karlsson har alltid haft gott om ork. Skidor och terränglöpning var hans roligaste idrotter, men under sin värnpliktstid lärde han sig också använda karta och kompass och när han till råga på allt räknade köpa en billig lädkompass blev det naturligt att han även försökte på användning för densamma i sin idrottsutövning.

Sedan han 1921 bevisat sin löpförmåga genom att på I 20:s smetiga baror som av ett idogt regnande blivit rena lervällingen, vinna DM på 5.000 m. på tiden 17.46, fullgjort sin värnplikt, startat på några skid-DM med toppplaceringar som resultat, blev det alltså start i första DM i skärmletning första söndagen i oktober 1923.

● Start i Täfteå

Naturligtvis blev det ingen längre utflykt för dåtidens skogskarlar. Starten förlades till sydligaste gården i Täfteå men målet var vid Hamrinsberge, där IFK Umeå på den tiden hade sin klubblokal i Villa Solliden, sedermera nedbrunnen till grunden. Tre kontroller skulle passeras av vilka den ene fanns vid Taveljöns östra strand. 1.51 var »KG:s» segrartid och segermarginalen var närmare 11 minuter.

Året därpå var starten förlagd till Gemmlia eller Fridhem som hela den stadsdelen kallades på

»KG» visar sitt DM-tecken och statyett som han vann vid det första DM:et i orientering för sin son Kjell, som dock gillar fotboll mera än orientering.

den tiden. Tävlingen föregicks av en misslyckad tävling i Skellefteå, men så mycket bättre var det inte nu då den i varje fall blev orsaken till att KG Karlsson gav sig blankt katten på att aldrig mera tävla i orientering.

● Försummelse från kontrollant

Anledning till denna heliga ilska från KG:s sida var att en kontrollant inte infunnit sig i tid med påföljd att brattbypojken fick sno omkring i skogen i väntan och blev upphunnen av senare startande. Bror Brännström, IFK Umeå vann och som sagt, KG Karlsson lade sina hemmadobba-de högskeftade kängor på hyllan för alltid. Som han i varje fall då trodde.

I stället till det så mycket mer skidlöpning. Två år å rad vann han Skellefteå AIK:s stora skidtävling och flera gånger var han bland de bästa på DM. På skidor fortsatte han att tävla ända till mitten av 30-talet och speciellt som stakåkarer var den kolossal starke och en-vise telegrafmontören med rätta fruktad.

Men gammal kärlek rostar ej. För 6-7 år sedan, långt upp i oldboysåldern och bosatt på Teg, där han byggt sig egen villa, övertalades han av den orienteringsintresserade tegstandläkaren Folke Nord att bli med i svängen igen. Och se, kärleken till friluftslivet, till skogen och tävlingsivern kom igen på fullt allvar och numera

händer det ofta att han blir med på tävlingar.

● Det dummaste jag gjort

— Hur kunde du hålla dej ifrån orienteringen så länge?

— Ja, säj det! Man var naturligtvis inte riktigt klok som kunde släppa kontakten i så många år. Det är det dummaste jag har gjort och knappast finns det väl något som jag ångrat så mycket, berättar KG öppenhjärtigt.

— Tränar du något nu för tiden?

— Jo visst tränar jag. Det finns väl ingenting roligare än att ge sig ut i skogen och springa. När man som jag inte röker och håller nära nog samma vikt som i ungdomen har man inte heller så svårt att färdas. Jag försökte mej på jakt ett tag, men någon jägare blev jag aldrig. Jag tycker det är roligare att gå i skogen och njuta av det vackra som finns istället för att försöka ta död på skogens djur.

KG Karlsson har hittat sin form för fysisk rekreation. Numera åker han inte skidor från Brattby till Umeå med en tidsmarginal av två timmar för att hinna taget hem därigenom tvingande sig att hålla ordentlig fart, då han eljest fick åka skidor hem också, men när lusten faller på ritas han sig en bana på karta och sticker ut i skogen njutande av ansträngningens möda och av naturens skönhet.

LIA.